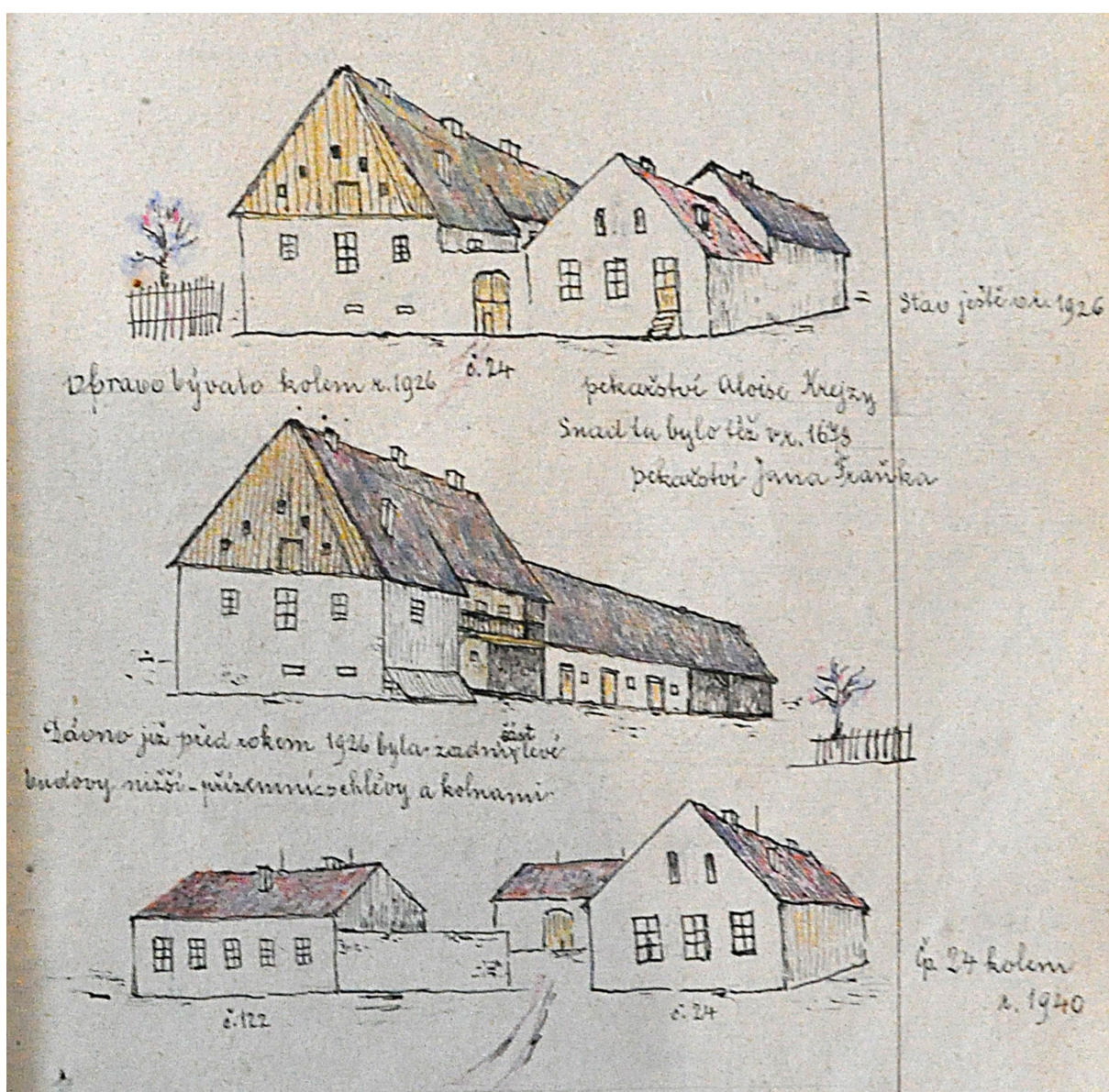
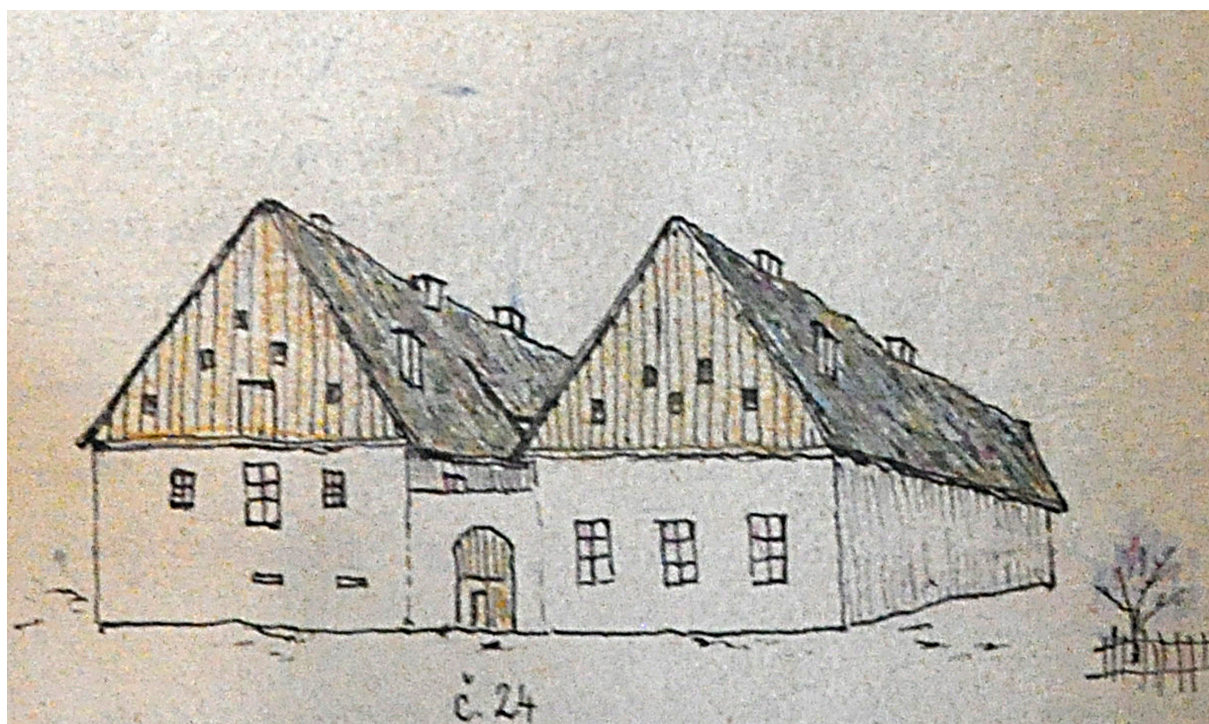

že patřila k nim krčma čp. 102, kteráž existovala již v 15. století. Proto stavby čp. 24 (rychta) existovaly jistě dřív, neboť se uvádí, že rychtář roku 1380 byl Hinzl (kronika V. Kočky).

V roce 1926 zadní část pravé budovy s pavlačemi byla zachována a A. Pertl s rodinou tam bydlil. Přední její část nebyla již původní stavba, ale její zdivo bylo (i dnes je) původní. V levé budově bydlily 2 rodiny ještě v roce 1935.

Zadní konec levé budovy v roce 1926 nebyl již s pavlačemi celý, byl nižší, jen přízemní, byl to chlév a kolna na vozy. Tak tomu bylo již dlouhý čas předtím.

Levá budova měla uprostřed světnici se stropem klenutým a po jejích stranách po jedné světnici menší s malým oknem na náves.

Shrnutí V předchozím zápisu uvádím podle Jana Telcmana, že v Kněževsi na jih od nynějšího hřbitova, hned na poli pod hřbitovní zdí na jižní straně a na polích pod ním a pod „Trávní cestou“, jak jsem vyznačil v náčrtku, bylo pohřebiště přináležející do údobí římského císařství. Nasvědčují tomu žárové hroby. V místech, kde je nádraží Chrástany, dříve Chrástany-Kněževes, a Kněževes sama a její okolí, bylo v pravěku slovanské sídliště s bohatou slovanskou kulturou a životem.

V místech, kde nyní je násep dráhy v Chrástanech s mostem pod ním, nalezeno bylo pohřebiště únětického typu. Kněževes a její okolí soustřeďovala dávno jako sídliště tehdejší život v širokém významu. Historické nálezy to dokazují.

Také stavba rychty svými rozměry s poschodovou velkou krčmou a pekařstvím i s masným krámem a s celou řadou jmen rychtářů na předchozích stranách této kroniky uvedených dokazují, že to bylo středisko, a to významné, života v Kněževsi a jejím širokém okolí. Stavba rychty, krčmy a masného krámu se udržela celá staletí zachována snad hlavně proto, že byly to stavby zděné a trámové a krovy střešních vazeb z modřínového dřeva, jak vidno na půdě krčmy v dnešním čp. 102, kde je doposud modřínové dřevo docela v zdravém stavu. Ovšem je tu předpoklad, že střechy byly udržovány v dobrém stavu. Vždyť jsme sami viděli, že začaly povážlivě chátrat teprve za posledního majitele, advokáta z Prahy, který byl synem dcery Jakuba Štrose.

Charakteristika roku 1960 Rok 1960 ukazuje v celku další ještě vyšší rozmach, zvyšující se rok od roku, růst ve všech oborech, větší pracovní úspěchy, proto také zvýšenou efektivnost a z toho plynoucí růst blahobytu obyvatel v Kněževsi. Máme značně lepší výsledky ve výrobě zemědělské, ve stavebnictví, v průmyslové výrobě, v politickém životě, ve zdravotnictví a ve školství i kultuře.

Jen péče o udržení míru vyžaduje dosud značného úsilí. Zmíním se dále o jednotlivostech v našem životě, nejprve o počasí, neboť na něm je závislá úroda obilí, chmele, okopanin, píce, množství mléka, masa, vajec, také výtěžky družstevníků a pracovníků v zemědělství.

Počasí v lednu bylo celkem nezvykle mírné. Jen jedenkrát během zimy ukazoval teploměr, když se rozednívalo, 21 stupeň zimy. V posledních dnech ledna bývala v době přespolední teplota kolem nuly. První dny února, a to až do 10. února byly studené. Měsíční předpověď počasí pro další dny února se plně splnila a bylo až do konce února teplo, v posledních dnech dosáhla rtuť na teploměru docela 9 stupňů nad nulou. 28. února o poledni ukazoval teploměr 10 stupňů tepla. Ke konci března napadlo na 50 centimetrů sněhu, držel však jen 4 dni a zmizel. Protože pole byla rozmrzlá, vydala dosti vláhy, neboť voda se pěkně do země vsákla. Vždyť pozemky z údobí ke konci roku 1959 byly značně vyschlé. Stavěči drátěnek ve hloubce 30 cm při kopání děr na sloupy naráželi na zcela suchou zemi. Po celý duben bylo počasí mírné, teplota v noci jen málo pod nulou. Během dne bývalo 10, 12 i 14 stupňů tepla. Několikrát během dubna pršelo, a ač to byly jen menší deště, velmi posloužily klíčení a prvnímu růstu, vždyť ozimy z loňska se vůbec nezelenaly, teprve ve druhé polovině dubna začala se pole zelenat. Pícniny z loňska jsou zcela zaschlé a řídké. Proto přísívají do nich jílek, aby zhoustly, a ten potřebuje zamoknout zrovna tak, jako do jařin zase-té vojtešky a jetele.

Počasí

V květnu až do „zmrzlíků“ dosahovala teplota jen 12 až 14 stupňů, ale již 14. května v době po „zmrzlíchách“ teplota 18, 20, 22, 26 stupňů. Deště se také dostavily, dobře namoklo. Pícniny a obilí to značně prospělo, chmeli rovněž. Vlaha a teplo vyvolalo rychlý růst chmelných prutů. Padesát pomocníků mládeže zemědělských škol nikterak nestačí rychlému růstu a nastává katastrofální stav. Hustě zarostly záhony chmelnice, zavádění to zdržuje.